

நியாயப்பிரமாணத்தின்கீழ்

ஆராதனை, 1

[சாலொமோன் முதல் மோசே வரை]

தேவன் எகிப்திய அடிமைத்தளையில் இருந்து இஸ்ரவேல் ஜனங்களை விடுவித்து வழிநடத்தியபோது, அவர்களை அவர் தமது சொந்த ஜனங்கள் என்று அறிவித்து, தாம் அவர்களின் தேவனாக இருப்பதாக வாக்குத்தத்தம் செய்தார் (யாத்திராகமம் 6:7). சீனாய் மலையில் அவர் ஒரு உடன்படிக்கையை அவர்களுடன் ஏற்படுத்தித் தமது நியாயப்பிரமாணத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்தார்.

ஆராதனைக்கான சட்டங்கள்

மிருகபலி போன்ற நியாயப்பிரமாணத்திற்கு முந்திய சில நடைமுறைகள் நியாயப்பிரமாணத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டபோதிலும், நியாயப்பிரமாணத்தின்கீழ் ஆராதனை என்பது அதிகம் கண்டிப்புடன் முறைப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. செயல்முறைகள் விவரமாக எடுத்துரைக்கப்பட்டன. இஸ்ரவேலின் சபைகூடுகைகளில் பாடுதல் அல்லது ஜெபங்கள் உட்பட்டவை பற்றி எதுவும் கூறப்படவில்லை, ஆனால் ஒவ்வொரு ஏழாம் ஆண்டிலும் கூடாரப்பண்டிகையின்போது நியாயப்பிரமாணம் சபையாருக்கு வாசிக்கப்பட வேண்டியதாக இருந்தது (உபாகமம் 31:10-13). பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்குத் தேவனுடைய வசனங்களைத் தங்கள் இல்லங்களிலும் வழியில் நடக்கையிலும் போதிக்க வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தப்பட்டனர் (உபாகமம் 6:6, 7).

மோசேயின் மூலமாகத் தேவன் வெளிப்படுத்திய ஆராதனை பற்றிய விவரங்களுக்குப் பின்வருவது நல்லதொரு தொகுப்புரையாக இருக்கிறது:

- (1) ஜெபங்கள், காணிக்கைகள், மற்றும் ஆசரிப்புகள் போன்ற ஒவ்வொரு விஷயமும் குறிப்பிடப்பட்டன. (2) மக்களின் உயிருக்கு அடையாளமாக இருந்த இரத்தம் உள்ள ஒரு பலி அமைவைச் சுற்றி ஆராதனை என்பது பெரும்பான்மையும் கட்டியெழுப்பப்பட்டிருந்தது. (3) எபிரெய ஆண்டுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் தரப்பட்டிருந்தது. (4) இந்த அமைப்பில் ஆசாரியர் முக்கியமான பகுதியை நிகழ்த்தினார், ஏனெனில் அவர் பலிகள் செலுத்தப்படுதலை நாடகத்துவமாக்கினார். (5) ஆராதிக்கும் இடம் தேவனுடைய பிரசன்னத்தை

அடையாளப்படுத்தியதால் அது முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்தது. (6) பண்டிகைகள், அதிலும் குறிப்பாக பஸ்கா, பெந்தெகொஸ்தே, எக்காளங்கள், பாவப்பரிசாரம், மற்றும் ஆசரிப்புக்கூடாரங்கள் என்ற பண்டிகைகளுக்கு மாபெரும் வலியுறுத்தம் இருந்தது.¹

ஓய்வு நாள் என்பது ஆராதனைக்கு விசேஷித்த நாளாக இருக்கவில்லை, ஆனால் அது ஒரு ஓய்வுநாளாக இருந்தது. ஒவ்வொரு வாரத்தின் ஏழாம் நாளும், இஸ்ரவேல் மக்கள் வேலைசெய்வதை விட்டொழித்து, தங்களைத் தேவன் எகிப்திய அடிமைத்தனையில் இருந்து விடுவித்ததை நினைவுகூர வேண்டியிருந்தது (உபாகமம் 5:12-15).

ஆராதனைக்கான கருப்பொருள்

இஸ்ரவேல் மக்களை வழிநடத்த மோசேயை ஆயத்தப்படுத்தியதில், தேவன் தமது இயல்பின் மகத்துவமான பயங்கரத்தன்மையுடன் மோசேக்கு எதிர்கொண்டு வந்ததினால் தமது மாபெரும் தன்மையை அவரது மனதில் பதியவைத்தார். அவரை அடிமைத்தனையில் இருந்த இஸ்ரவேல் ஜனங்களை மீட்கும்படி அனுப்புவதற்கு முன்பு, அவருக்குத் தேவன் எரியும் முட்டிதரில் தரிசனமானார். தேவன் தம்மை YEHWEH, அதாவது “இருக்கிறவர்” (யாத்திராகமம் 3:14) என்று வெளிப்படுத்தினார், இதில் இருந்துதான் - நித்தியமான, சுயத்தில் [யாவற்றையும்] கொண்டுள்ள, சகலமும் போதுமான, மற்றும் வேறு எவரையும் சார்ந்திராத ஒருவராயிருக்கிற என்ற அர்த்தமுடைய - Yahweh என்ற தேவனுடைய பெயர் தரவழைக்கப்பட்டுள்ளது. அவர் தமக்கு அளிப்பதற்கு எவரொருவரும் தேவையற்ற வகையில் உள்ள அளிப்பவராகவும், தமக்கு உதவுவதற்கு எவரொருவரும் தேவையற்ற வகையில் உள்ள உதவுபவராகவும், தம்மை விடுவிப்பதற்கு எவரொருவரும் தேவையற்ற வகையில் உள்ள விடுவிப்பாளராகவும், தமக்கு அறிவுறுத்துவதற்கு எவரொருவரும் தேவையற்ற வகையில் உள்ள சகலமும்-அறிந்தவராகவும் தம்மை பெலப்படுத்துவதற்கு, அல்லது சக்தியூட்டுவதற்கு எவரொருவரும் தேவையற்ற வகையில் உள்ள சர்வவல்லமை நிறைந்தவராகவும் இருக்கிறார். அவரது பரிசுத்த நாமம் இஸ்ரவேல் மக்களால் மதிக்கப்படவும் கனப்படுத்தப்படவும் வேண்டியதாக இருந்தது.

தேவன் தமது படைப்பைக் கடந்து நிற்பதாலும், அவர் பௌதீகரீதியான இயல்பு கொண்டிருப்பதில்லை என்பதாலும், மக்கள் அவரைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த சொரூபங்களை ஏற்படுத்தவோ, அல்லது அப்படிப்பட்ட சொரூபங்களை ஆராதிக்கவோ கூடாதிருந்தது (யாத்திராகமம் 20:3-5; உபாகமம் 5:7-9). மோசே பின்வருமாறு எடுத்துரைத்தார்,

கர்த்தர் ஒரேபிலே அக்கினியின் நடுவிலிருந்து உங்களோடே பேசின நாளில், நீங்கள் ஒரு ரூபத்தையும் காணவில்லை. ஆகையால் நீங்கள் உங்களைக் கெடுத்துக்கொண்டு, ஆண் உருவும், பெண்

உருவம், பூமியிலிருக்கிற யாதொரு மிருகத்தின் உருவம், ஆகாயத்தில் பறக்கிற செட்டையுள்ள யாதொரு பட்சியின் உருவம், பூமியிலுள்ள யாதொரு ஊரும் பிராணியின் உருவம், பூமியின்கீழ்த் தண்ணீரிலுள்ள யாதொரு மச்சத்தின் உருவமாயிருக்கிற இவைகளில் யாதொரு உருவுக்கு ஒப்பான விகிரகத்தை உங்களுக்கு உண்டாக்காதபடிக்கும் [எச்சரிக்கையாயிருங்கள்] (உபாகமம் 4:15-18).

ஆராதிப்பவருக்கு மரியாளின் மனிதத்துவத்தை விவரிக்கவும், இயேசு மனித உடலில் இருந்தபோது அவரது வாழ்வின் பல்வேறு அம்சங்களின் சித்தரிப்புகளையும் விவரிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் சொருபங்களும் சிலைகளும், மேற்கூறப்பட்ட போதனையை மீறுகின்றன. அப்படிப்பட்ட சொருபங்கள் மற்றும் சிலைகளுக்கு முன்னால் பணிந்துகொள்பவர்கள் மனித வடிவங்களை ஆராதிக்கின்றனர். இது கண்டிப்பாகத் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. இயேசு தமது ஆவிக்குரிய மகிமையுள்ள இயல்புக்குத் திரும்பியிருக்கிறார் (யோவான் 17:5; பிலிப்பியர் 3:21), எனவே அவர் இனியும் மனித உடல் எதையும் கொண்டிருப்பதில்லை. நாம் இயேசு தமது திருஅவதாரத்தின்போது மேற் கொண்டிருந்த மனித இயல்பையல்ல, ஆனால் அவருடைய தெய்வீக இயல்பையே ஆராதிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

நியாயப்பிரமாணத்தின்கீழ், தேவன் ஒருவர் மாத்திரமே ஆராதிக்கப்பட வேண்டியவராக இருந்தார் (உபாகமம் 6:14, 15). அவர் தமக்கு இஸ்ரவேல் மக்கள் அளிக்க வேண்டிய ஆராதனையைப் பற்றிய ஒவ்வொரு அம்சத்திற்கும் குறிப்பான அறிவுறுத்தல்களைக் கொடுத்தார், அவர்கள் சொந்த முடிவுக்கென்று அவர் ஏதொன்றையும் விட்டுவைக்கா திருந்தார். அவர்கள் அவரது சித்தத்தின்படியும், அவரால் விரும்பப்பட்ட வகையிலும் இடத்திலும் அவரை ஆராதிக்க வேண்டியிருந்தது.

ஆராதனையின் வடிவங்கள் அல்லது ஊடகங்கள் என்பவை, மிருக மற்றும் போஜன பலிகள் மற்றும் காணிக்கைகளின் குறிப்பிட்ட வகைகள் (லேவியராகமம் 1-7ன் தகன, போஜன, சமாதான, பாவ, மற்றும் குற்ற நிவாரண பலிகள்), சடங்காச்சார சுத்திகரிப்பு (உபாகமம் 21:6), ஜெபம் (யாத்திராகமம் 30:7-10), தேவனுடைய வசனங்களில் அறிவுறுத்துதல் மற்றும் அவற்றை வாசித்தல் (லேவியராகமம் 10:11; உபாகமம் 6:4-9), மற்றும் கர்த்தருக்குத் தசம்பாகமும் காணிக்கையும் கொடுத்தல் (எண்ணாகமம் 18:21-24) ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியிருந்தன. தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட எபிரெயரின் முறையான ஆராதனை அமைப்புக்கள், ஆசரிப்புக்கூடாரம் அல்லது சபை கூடிவரும் கூடாரம் மற்றும் லேவிய ஆசாரியத்துவம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியிருந்தன (யாத்திராகமம் 29:1-9; 35:1-19).²

ஆராதனைக்கான இடம்

நியாயப்பிரமாணத்தின்கீழ் ஆராதனையானது முதலில் ஆசரிப்புக் கூடாரத்துடனும், பின்பு அதைப்போல் இருமடங்கு அளவில் இருந்த

தேவாலயத்துடனும் இணைவுகொண்டிருந்தது. அது இருபிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. “பரிசுத்த ஸ்தலம்” என்ற இடத்தில் தேவசமுக்கத்து அப்பங்களின் மேஜையும்,³ தூபப்பீடமும், பொன் குத்துவிளக்குகளும் இருந்தன. “மகாப்பரிசுத்த ஸ்தலம்” என்ற இடத்தில் உடன்படிக்கைப் பெட்டி இருந்தது, அங்கு தேவன் தமது பிரசன்னம் காணப்படும் என்று வாக்குத்தத்தம் செய்திருந்தார். பத்துகட்டளைகள் என்ற உடன்படிக்கை யானது உடன்படிக்கைப் பெட்டிக்குள் வைக்கப்பட்டிருந்தது (உபாகமம் 10:4, 5; 1 இராஜாக்கள் 8:9, 21).

ஆசரிப்புக்கூடாரம் முதலில் சீனாய் மலையில் அமைக்கப்பட்டது (யாத்திராகமம் 40:2, 17; எண்ணாகமம் 10:11, 12). வனாந்தர யாத்திரையின் போது அந்தக் கூடாரம், இஸ்ரவேல் மக்கள் சென்ற இடங்களுக்கெல் லாம் தூக்கிச் செல்லப்பட்டது. அதை யோசவா இஸ்ரவேல் மக்கள் முகாமிட்டிருந்த கில்கால் (யோசவா 4:19) என்ற இடத்திற்கும், பின்பு ஏபேல் மலைக்கு அருகில் இருந்த ஒரு இடத்திற்கும் (யோசவா 8:30-35) கொண்டுவந்தார் என்று நினைக்கப்படுகிறது. நியாயாபதிபதிகளின் நாட்களில், அது எப்பிராயீமின் சீலோ என்ற இடத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டு, சவுபின் ஆட்சிக்காலம் வரையில் அங்கேயே வைக்கப் பட்டிருந்தது. நோப் என்ற இடத்தில் ஆசாரியர்கள் வாழ்ந்திருந்ததால் (1 சாமுவேல் 22:11), அவ்விடத்திற்கு அது எடுத்துச் செல்லப்பட்டு, பின்பு கிபியோனுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டது (1 நாளாகமம் 16:39) என்று சிலர் முடிவு செய்துள்ளனர்.

இஸ்ரவேல் மக்கள் எவ்விடத்தில் ஆராதிக்க வேண்டும் என்று நியாயப்பிரமாணம் குறிப்பிடவில்லை, ஆனால் மக்கள் பிற்பாடு தேவன் தேர்ந்துகொள்ளும் இடத்தில் அவரைத் தேடவேண்டும் என்று மாத்திரம் உரைத்திருந்தது. “உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தர் தம்முடைய நாமம் விளங்கும்படி, உங்கள் சகல கோத்திரங்களிலும் தெரிந்துகொள்ளும் ஸ்தானமாகிய அவருடைய வாசஸ்தலத்தையே நாடி, அங்கேபோய்” (உபாகமம் 12:5). இஸ்ரவேல் மக்கள் விக்கிரகாராதனைக்காரர்களின் இடங்களில் அவர்களுடன் ஆராதி யாதிருக்கும்படிக்குத் தேவன் குறிப்பிட்ட இடத்தைத் தேர்ந்துகொண்டிருந்தார் (உபாகமம் 12:2-4). அவர்களின் ஆராதனை இடம், தாம் தேர்ந்துகொள்ளும் இடமாயிருக்க வேண்டும் என்று அவர் எண்ணற்ற முறைகள் திரும்பத் திரும்பக் கூறியிருந்தார் (உபாகமம் 12:11-26; 14:23-25; 15:20; 16:2-16; 23:16; 26:2).

இஸ்ரவேல் மக்கள் வனாந்தரத்தில் நாற்பது ஆண்டுகள் திரிந்த வேளையிலும், நியாயாபதிபதிகளால் நானூறுக்கும் அதிகமான ஆண்டுகள் ஆளப்பட்டுக் கொண்டிருந்த வேளையிலும் (நட்படிகள் 13:20), அவர்கள் பல்வேறு இடங்களில் ஆராதித்து வந்தனர். கடைசியில், தாவீதின் ஆளுகையின்போது, எருசலேம் நகரம் உடன்படிக்கைப் பெட்டி இருக்குமிடமும் (2 சாமுவேல் 6:16, 17) இஸ்ரவேல் மக்கள் ஆராதிக்கும் இடமும் ஆயிற்று. சாலொமோன் தேவாலயத்தைக் கட்டிமுடித்தபோது, பெட்டி அதில் வைக்கப்பட்டது. எருசலேம் நகரம் தேவனுடைய நாமம் தரிப்பிக்கப்பட்ட இடம் என்றும் (1 இராஜாக்கள் 8:29, 44, 48) எருசலேமில்

இருந்த தேவாலயத்தில் இஸ்ரவேல் மக்கள் ஜெபித்து வேண்டுகல் செய்ய வேண்டும் என்றும் (1 இராஜாக்கள் 8:33) சாலொமோன் உரைத்தார். பயணப்பட்டு வரமுடியாத தொலைவில் வாழ்ந்திருந்தவர்கள் ஜெபிப்பதற்குத் தேவாலயத்தை நோக்கி ஜெபிக்க வேண்டியதாக இருந்தது (1 இராஜாக்கள் 8:38, 42, 44, 48).

இஸ்ரவேல் மக்கள் ஆராதித்த இடமான தேவாலயம், கி.மு. 586ல் அழிக்கப்பட்ட பின்பு, யூத ஜெபஆலயங்கள் இஸ்ரவேல் மக்களின் ஆராதனைக்கென்று மேம்படுத்தப்பட்டன. வேதவசனங்களை வாசிப்பதற்கும் பொருள்விளக்கிக் கூறுவதற்கும் மக்கள் கூடிவருவதற்காக ஜெபஆலயங்கள் நிலைநாட்டப்பட்டன. ஜெபஆலயக் கூடுகைகள் வழக்கமாகப் பின்வரும் செயல்களுக்கானவைகளாக இருந்தன:

(1) வேதவசனங்களை வாசித்தல் மற்றும் அவற்றிற்குப் பொருள் விளக்குதல்; (2) ஷேமா என்ற யூத மதச்சட்டங்களை ஒப்புவித்தல் (உபாகமம் 6:4); (3) சங்கீதங்கள், பத்துக்கட்டளைகள், ஆசீர்வாதம், மற்றும் ஆமென் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்துதல்; (4) ஜெபங்கள்; மற்றும் (5) யூதத்துவ கேதுஷா [Kedushah], அல்லது பரிசுத்தமாக்குதலின் ஜெபம், இது கிறிஸ்தவப் பாரம்பரியத்தில் trisagion (“பரிசுத்தர், பரிசுத்தர், பரிசுத்தர்”) என்பதாயிற்று.⁴

தொகுப்புரை

நியாயப்பிரமாணத்தின்கீழ் தேவன் வெளிப்படுத்திய ஆராதனை முறைமையானது, பெரும்பாலும் ஆரோனின் சந்ததியாரான ஆசாரியர்களால் செலுத்தப்பட வேண்டியதாயிருந்த காணிக்கைகள் மற்றும் பலிகளைக் கொண்டதாக இருந்தது. லேவியர்கள் ஆசரிப்புக்கூடாரத்தைக் கவனித்துக் கொண்டனர். தேவனை இஸ்ரவேல் மக்கள் ஆராதித்தல் என்பது ஆராதிப்பதற்கான மைய இடம் என்ற வகையில் ஆசரிப்புக்கூடாரத்தையும், பிற்பாடு எருசலேமில் இருந்த தேவாலயத்தையும் சுற்றிக் கட்டியெழுப்பப்பட்டிருந்தது.

குறிப்புகள்

¹Franklin M. Segler, *Understanding, Preparing for, and Practicing Christian Worship*, 2d ed., rev. Randall Bradley (Nashville: Broadman and Holman, 1996), 23. ²Andrew E. Hill, *Enter His Courts with Praise!* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1993), 37. ³NASB வேதாகமத்தில் யாத்திராகமம் 25:30ல், “table of showbread” என்பதற்குப் பதிலாக “bread of the Presence on the table” என்றுள்ளது. ⁴W. O. E. Oesterley, “Pre-Christian Elements,” *The Jewish Background of the Christian Liturgy* (Oxford: Clarendon Press, 1925), 36-82, cited in Segler, 23.